

[Udenrigsministeren]

om den ser lidt voldsom ud, men svært bliver det. Når vi altså skal overtage dette EF-formandskab, er det vigtigt, at vi ved, at der er bred enighed om dansk udenrigspolitik. Jeg vil også gå det stykke længere og sige, at skulle der komme, hvad vel ikke meget tyder på i dette øjeblik, et regeringsskifte, er jeg også glad for, at jeg kan forsikre mine EF-kolleger om, at det ikke vil ændre hovedlinjerne i dansk udenrigspolitik, og det er ganske vigtigt foran en formandsperiode.

Det andet, vi ved skal ske i 1978, er et topmøde i NATO i Washington. Der er det nu også ganske vigtigt, at vi ved, at vi tager til Washington, ikke alene repræsenterende et regeringsparti, men med en bred opbakning i det danske folketing.

Det tredje, vi ved skal ske, ud over mange andre ting, er en særlig nedrustningssamling i FN for ligesom at prøve på en realistisk måde at få standset det vanvittige våbenkapløb. Også der kan jeg sige, at vi kommer repræsenterende et bredt udsnit i denne sal.

Jeg synes, det har været nyttigt og værdifuldt, og jeg vil gerne endnu en gang takke for debatten.

Jørgen Junior (FP):

Når udenrigsministeren kommer til at tænke på fremskridtspartiet i forbindelse med udtalelserne fra hans partifælle om, at man ikke kan snyde alle hver gang, må jeg blot sige: tyv tror som bekendt, at hver mand stjæler. Det er naturligvis socialdemokratiet, der ikke fortsat kan blive ved med at føre dets vælgere bag lyset, håber jeg da i hvert fald.

Så skal jeg vel også ønske udenrigsministeren til lykke med, at den brasilianske regering åbenbart støttede den cubanske intervention i en angolansk borgerkrig. Det er jeg ikke sikker på at den brasilianske regering ville være særlig begejstret for at læse i São Paulo-aviserne, men så langt kommer det nok heller ikke.

Med hensyn til at udenrigsministeren foretrækker tavshed over for mit indlæg, så kan der vel kun dertil siges, at det måske er ganske klogt af udenrigsministeren. Hvis ikke man kan svare, ja, så lader man være med at svare, det er ganske forståeligt. Det viser, at udenrigsministeren er en særdeles snu mand, som jeg også tidligere udtrykte det. Det synes

jeg da absolut er hans fulde ret, og jeg må så drage min konklusion af det.

Det eneste i mit indlæg, der kommenteres, var mit angreb på det hykleri, som den danske regering deltager i, fordi verden uden for Sydafrika jo ikke er så smuk, som udenrigsministeren forsøger at give udtryk for. Jeg skulle måske ikke have sagt, at menneskerettighederne daglig bliver overtrådt så og så mange steder i verden i højere grad end i Sydafrika. Det er da muligt, at udenrigsministeren har kendskab til, at man mere bundter det i Uganda, i Cambodja, man har måske en vis rationalisering. Jeg har i hvert fald ikke hørt nogen EF-proklamationer over for de pågældende lande, og det synes jeg sådan set er et af de tydelige beviser på, at der ikke kan svares på angrebene om hykleri, for det er hykleri.

Det er ikke således, at Vorster og jeg er alene – jeg er naturligvis meget bæret over at blive sat i selskab med en premierminister, men ud over det kender jeg ikke den pågældende person – for de tanker, der er fremført heroppefra, og det er naturligvis en ting, som jeg personlig lægger megen vægt på, modsvares heldigvis af tanker, som fremføres, som jeg også sagde i mit første indlæg, af folk fra CDU, CSU, engelske konservative, franske gaullister og amerikanske republikanere. Det er ikke så let at sløre realiteterne.

Jeg må vel egentlig takke for, at der ikke kunne blive nogen indsigelser, men kun tavshed over for vort indlæg.

Arne Christiansen (V):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for svarene vedrørende den militære udvikling i Østersøområdet. Det må høre til dansk udenrigs- og sikkerhedspolitikens vigtigste opgaver at være opmærksom på udviklingen hos de nærmeste naboer. Det gælder også allierede naboer, og jeg er meget enig med udenrigsministeren, når han stærkt har kritiseret, og også her i dag kritiserer, venstrefløjsminoriteternes forsøg på en mistænkeliggørelse af Forbundsrepublikkens unge demokrati. I bestræbelserne for at vinde proselytter til en samfundsomvæltning appelleres til en forældet antityskhed.

Med hensyn til afstemningen i FN om resolutionen om politisk, diplomatisk, økonomisk og militært samarbejde med Sydafrika